



## Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris  
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

**Thomas <von Kempen>**

**Dvaci, 1625**

Quòd nos ipsos abnegare & Christum imitari debemus per crucem. Ivi

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](#)

## 414 DE IMITATIONE CHRISTI

donum est gratia sive dilectio; qua insigniti, digni habentur vita eterna. Tantum eminet haec gratia, ut nec donum prophetarum nec signorum operatio, nec quantalibet alta speculatio, aliquid afferat. metur sine ea. Sed neque fides, neque spes, neque alias virtutes, tibi acceptae sunt sine charitate & gratia.

5. O beatissima gratia, quae pauperem spiritu, virtutibus divitiae facis; & diuitem multis bonis humilem corde reddis. Veni descendere ad me, reple me manè consolatione tua, ne deficiat pressus lassitudine & ariditate mentis anima mea. Obscuro Domine, vici inueniam gratiam in oculis tuis, sufficit enim mihi gratia tua, quae teris non obtentis, quae desiderat natura. Si fuero tentatus & vexatus tribulationibus multis, non timebo mala, dum mecum fuerit gratia tua. Ipsa fortitudo mea, ipsa consilium confert & auxilium. Cum ceteris hostibus potentior est, & sapientior vniuersitatem sapientibus.

6. Magistra est veritatis, doctrina disciplinæ, lumen cordis solamen pressuræ, fugatrix tristitia, ablatrix timoris, nutrix devotionis, productrix lacrymarum. Quid sum sine ea nisi aridum lignum, & stipes inutilis ad eiendi? Tua ergo me Domine gratia semper præueniat, & sequatur, ac bonis operibus iugiter præstet esse intentum, per Iesum Christum filium tuum. Amen.

## CAPUT LVI.

*Quod nos ipso abnegare & Christum imitari debemus per crucem.*

1. **F**ili, quantum a te vales exire, tantum in me poteris transire. Sicut nihil foris concupiscere, internam pacem facit, sic se interius relinquere, Deo coniungit. Volo te addiscere perfectam abnegationem tui in voluntate mea, sine contradictione & querela. Sequere me: Ego sum via, veritas, & vita. Sine via non itur, sine veritate non cognoscitur, sine vita non vivitur. Ego sum via, quam sequi debes; veritas, cui credere debes; vita, quam sperare debes. Ego sum via inuiolabilis, veritas infallibilis, vita interminabilis. Ego sum via rectissima, veritas suprema, vita vera, vita beata, vita increata.

2. Si manseris in vita mea, cognosces veritatem, & veritas liberabit te, & apprehendes vitam eternam. Si vis ad vitam ingredi, serua mandata. Si vis veritatem cognoscere, crede mihi. Si vis perfectus esse, vende omnia. Si vis esse discipulus meus, abnega temetipsum. Si vis beatam vitam possidere, præsentem vitam contemne. Si vis exaltari in caelo, humilia te in mundo. Si vis regnare mecum, porta crucem mecum. Soli enim servi crucis, inueniunt viam beatitudinis & veræ lucis.

3. Domine

*Ioan. 14.*

*Matt. 10.*

*Ibidem.*

*Luca 9.*

*Ioan. 12.*

*Lucas 14.*

3. Domine Iesu, quia arcta est vita tua & mundo despesta, dona mihi te cum mundi despesta imitari. Non enim maior est seruos Domino suo, nec discipulus supra magistrum. Exerceatur seruus tuus in vita tua, quia ibi est salus mea, & sanctitas vera. Quicquid extra eam lego vel audio, non me recreat nec delectat plenè.

*Matt. 7.  
Lucas 6.*

4. Fili, quia hæc scis, & legisti omnia; beatus eris, si feceris ea. Qui habet mandata mea, & seruat ea, ipse est, qui diligit me. Et ego diligam eum, & manifestabo ei me ipsum; & faciam eum cōfessore mecum in regno Patris mei. Domine Iesu, sicut dixisti & promisisti, sic utique fiat, & mihi promereri contingat. Suscepi suscepi de manu tua crucem, portabo & portabo eam usque ad mortem, sicut imposuisti mihi. Verè vita boni monachi crux est, sed dux paradisi. Incepsum est, retro abire nō licet, nec relaque-re oportet.

*Ioan. 14.*

5. Eia fratres, pergamus simul, Iesus erit nobiscum. Propter Iesum suscepimus hanc crucem; propter Iesum perseveremus in cruce. Erit adiutor noster, qui est dux noster & præcessor. En, rex noster ingreditur ante nos, qui pugnabit pro nobis. Sequamur viriliter, nemo metuat terrores; sumus parati mori fortiter in bello, nec inferamus crimen gloriae nostræ, ut fugiamus à cruce.

## CAPVT LVII.

*Quod homo non sit nimis deiectus, quando in aliquos luitur defectus.*

1. **F**ili, magis placent mihi patientia & humilitas in aduersis, quam multa consolatio & deuotio in prosperis. Ut quid te contristat, parvum factum contra te dictum? Si amplius fuisset, commoueri non debuisses. Sed nunc pernitte transire: Non est primum, nec nouum, nec ultimum erit, si diu vixeris. Satis virilis es, quamdiu nil obuiat aduersi: Bene etiam consulis, & alios nosti robore verbis, sed cum ad ianuam tuam venit repentina tribulatio, deficit consilio & labore. Attende magnam fragilitatem tuam, quam saepius experiris in modicis obiectis. Tamen pro salute tua ista sunt, cum hæc & similia contingunt.

2. Pone, ut melius nosti ex corde; & si te tetigit, non tamen deficiat, nec diu implicit. Ad minus sustine patienter, si non potes gaudenter. Etiam si minus libenter audis & indignationem sentis, reprime te, nec patiaris aliquid inordinatum ex ore tuo exire, unde parvuli scandalizentur. Citò conquescat commotio excita-ta, & dolor internus reuertente dulcorabitur gratia. Adhuc vi- *Isaia 49.*  
uo ego (dicit Dominus) iuvare te paratus, & solito amplius consolari, si confisus fueris mihi, & deuotè inuocaueris.

3. An?